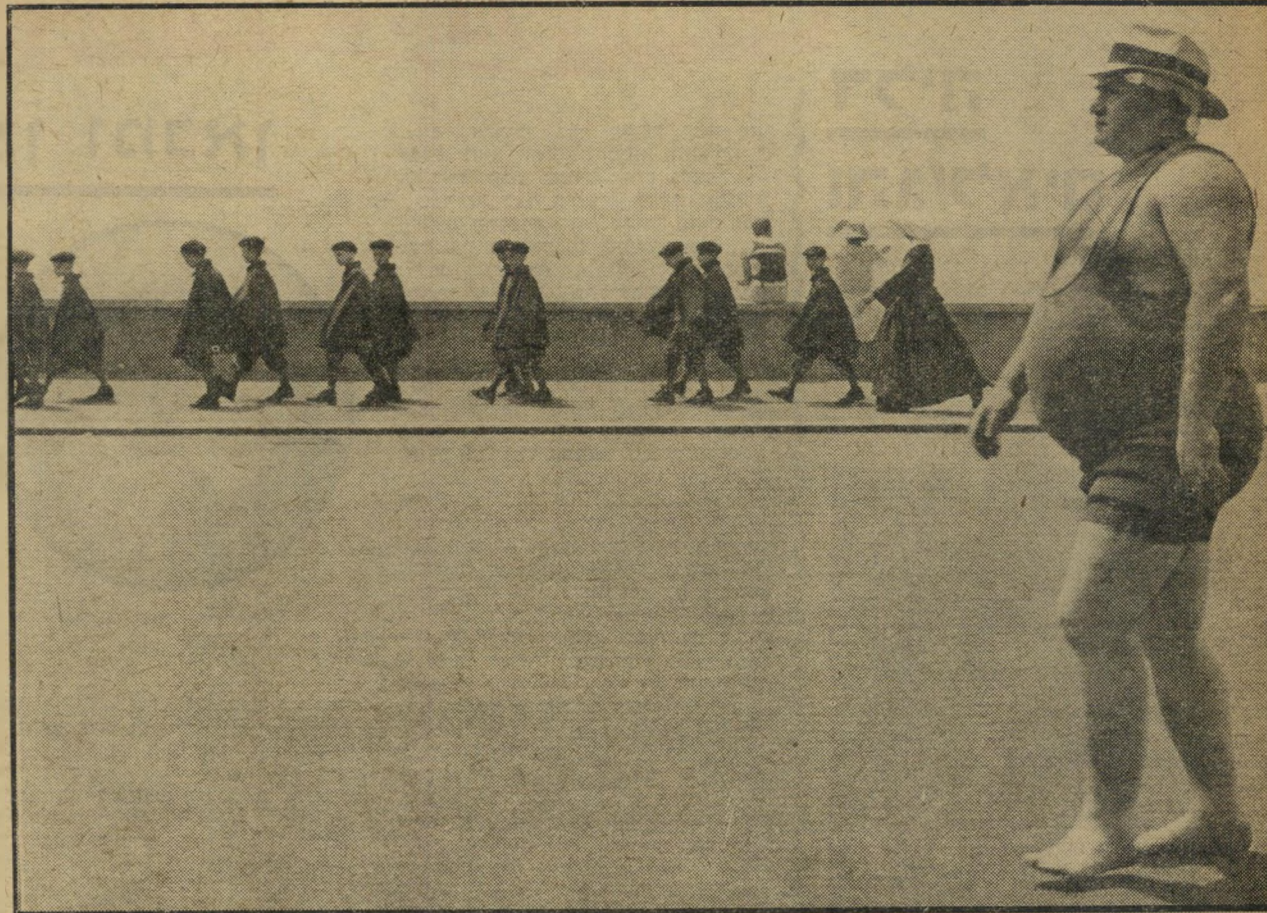

רומא פליני האם הנצחית, הענקית, בע"ל המימדים העצומים, מופיעה ברומא ב"דמותן של יצאניות שמנות, המעניקות את הסדיהן לאזרחים אמידים בילבד בביתן בו" שת מיוחס, במלחמת העולם השנייה. בתמונה מימין, צועדים תלמידי-מינוז מדוכאים על הטיילת של העיר האיטל" קית רימיני ליד אורח'קיז שמון בבגדיים.

פליני פורע את

החשבון

העיר היא רימיני, אם כי אין פליני מוכיר את השם בפירושו. התקופה היא שנות ה-30 — ימיהוהר של בניטו מוסוליני והחולצות השחורות שלו. הפרטים אינם מדויקים (בסרט מתה אמו של פליני, הגהנית למעשה במציאות מבריאות ומארי" כות"חיים). אך התמונה היא אמיתית ומוע" זעת.

על רקע אותנטי זה, מנסה לתאר פליני את העולם כולו. לתאר ולשפוט.

רומא הפשיטה את עיר"הבירה מכל אגדותיה. בסרטו החדש חושף פליני ב" אופן אכזרי את "הימים הטובים ההם". הוא פורע את חשבונו עם עיר"מולדתו. הנראית על הבד כיורשת סדום ועמורה.

הנער, ששמו טיטא, גדל בין פושעים, נכים, זונות ופאשיסטים. מורים רודניים מתעללים בו, הוא עצמו מנהיג כנופיה. ברקע מסתכל הדוציה מתוך תמונות-ענק. סעודה מישפחתית מסתיימת בשערורייה אדירה. בפיסקי של יום א' עולה הדוד פאטאקה, שקיבל חופשה מבית"המשועים, על עץ גבוה וחובע להעלות אליו לשם אשה.

האב נחשד שהשמיע את האינטרנציונל ממגדל הכנסייה. הביירוניס הפאשיסטיים נותנים לו את הטיפול שפירסם אותם ב" עולם: הם מכריחים אותו לשתות שמן" קיק. אישתו השתלטנית מנקה את הצואה מעל גופו. וכמו בכל הסרטים של פליני, מלא הסרט בחלומות-מין ובהזיות-תשוקה, כבעיות התבגרות ובזונות.

גיבורת החלומות היא, הפעם, הספרית

כמה סרטים עשה סרדריקו פליני? לדבריו: רק סרט אחד. סרט אחד, שהוא מצלם אותו שוב ושוב. עד כה צילם אותו 15 פעמים.

מאז ביים את הסרט החשוב הראשון שלו — לה סטראדה (1954) צבר מישקל אישי, מישקל גופני (כמאה קילו) ומישקל סגולי בעולם הקולנוע. אך תוכן הסרט לא השתנה: למעשה זהו היומן של חייו.

לה סטראדה גולל סיפור עצוב של שחקי נים וליצנים נודדים. 8½ תיאר את עולמו הרחוני של במאי"קולנוע בגיל"העמידה. ארבע שנים לפני"כן, ב"1959, צייר בסרט דולצ'ה ויטה תמונה עגומה של החברה החדשה. כך עשה, על רקע רומא העתי" קה, בסרט סאטיריקון (1969). בסרט שלפני האחרון — רומא פליני (1972) עיבד זיכ" רונות משנותיו הראשונות בבירה האי" טלקית.

ואז הבטיח משהו חדש לגמרי — אוטופ" יה. סיפורו של אדם בשנת 2000, המתרוקן מכל תוכן, החברה המאורגנת-עד"כדי" בחילה, והמחפש דרך כלשהי להמשיך לחיות. גם שם כבר היה לסרט המיועד: האיש שנפל קורבן להתנפלות.

אך כאשר סיים פליני את הסרט, נסתבר שהשתנה הכל — גם השם וגם התוכן. במקום לתאר את העתיד הרחוק, חזר שוב אל העבר. העבר שלו עצמו.

דוד מטורף

על העץ

ה שם הוא אמאקורד. הוא מתאר את ילדותו של פליני בעיר"שדה איטלקית.

סאטיריקון

מאגאלי נואל, שטימלה תמיד את הפילגש בחלומות פליני, הופיעה כאן כפילגשו של טרימאלכי, באורגיה שערך למקורביו, כשהיא משרתת את האורחים. בסרט החדש היא מופיעה בתפקיד דומה.

פליני בעבודה, בפוחה של מאלף" קירקס המניף שוס. משמאל: פליני בשעת עבודת הבימוי, ליד המצלמה.